

Ummæli/heilsan til Rúnu á Heygum, Kórið Glym og Rytmiska kórið í Hoydølum

Havi nú kagað í blöðini og væntað, at okkurt ummæli fór at koma úr øllum hesum »annaðleiðis« konsertum seinastu tíðina, men higartil havi eg einki sæð. Plagi ikki sjálvur at ummæla vanliga, so nú fari eg at royna meg kortini, tí eg haldi hesi om-anfyri standandi hava tað so ruddiliga uppiborið.

26. mars høvdu Rúna á Heygum og vinfólk konsert í Norðurlandahúsinum. Rúna, tú ert bara ófør! Eg var ikki so heppin at fáa atgongumerki til fyrstu konsertina, so eg streyk avstað, tá eg hoyrði eyka konsert bleiv kl. 22.

Konsertin byrjaði við einum instrumentallagi, sera gott og góð byrjan.

Síðani komu SSSQ-kvartettin, ið syngur swing. Áh, deiligt, ein svari í hesari heitu tíð. Tað ljóðaði frálíka væl. Allan Dalsgarð kanska nakað veikur, men menti seg rættuliga skjótt. Gunnvør sera anonym, men ein kapasitetur innan alt-rødd! Rúna og Fróði, sum altíð, sungu bara uttan at tað rørdi tey.

Síðani kom Glymur (tey komi eg aftur til seinni), tey komu so inn, glað og smil-

andi, sungu 3 lættar sangir, so tú bleivst í góðum lag. Men í tí tøknsku verðini druknaðu tey, uttan mikrofónir. Men tað bilti ikki.

Tey vóru eitt avslappandi innslag í hesi annars høvdu konsert.

Síðani kom Rúna aftur við skiftandi »vinum«. Alt

sera væl úr hondum greitt. Og tey vóru glað og »scenuvand«. Sangurin var góður, so tað var sum at sita og lurta eftir tónleiki, upptikin á CD, heima við hús.

Karl Martin syngur eisini so sera væl og Ronnie slapp eisini væl frá tí. Tónleikararnir kláraðu seg allir væl. Ringt er at taka nakran framum, har vóru jú nærmast professionell fólk: Hans Karl, Jógvan, Ólavur, Trúgví, Hans Petur (brøður-nir) og ikki minst Kolbein.

Ein frálík konsert frá byrjan til enda við einari av okkara bestu sangarinum og teim bestu tónleikarunum. Takk fyrri!!!

10. apríl hevði so Glymur 10 ára konsert. Her er lættari at ummæla, tí har var skrá at fáa.

Fyrstu helvt av konsertini »stýrði« Bjarni Resorff, ið hevur verið kórleiðari hjá Glymi hetta seinasta árið, aftan á at Jógvan Telling gjørdist sjúkur. Hetta hevur hann megnað væl. Hann hevur hildið andan hjá Jógvan og tað vóru nøkur glað, litfegur fólk, ið trinu á pallin henda fagra sólskins sunnudagin í apríl.

Tey lögdu út við lottum tilfari og kláraðu tað væl. Scinni kom ein partur við sangum, ið Jógvan Telling hevði gjørt – bæði orð og lög. Eg má siga, at eg sat byttur og lýddi á. Jamen, Jógvan dugir at vera álvarsamur eisini. Kenni hann bert sum skemtara burturav. Hetta vóru álvarsamir sangir og væl útsettir fyrri kór.

Frálík! Serliga Mamma Sam sungu tey væl. Ein annar góður hjá Jógvan var eisini: Ein eftirlýsing. Har haltaðu tenorarnir nakað, men sangurin er sera góður og stuttligur. Hugsu sær, at eftirlýsa seg sjálvum, tí man hevur mist seg burtur! Genialt!

Nobody Knows kenna øll. Men Bjarni Restorff hevði útsett henda fyrri kór á heilt annan hátt enn vanligt. Hann bergtók meg. Halt á Bjarni!!!

Síðani var steðgur – og aftan á skuldi kórið so syngja eina meira álvarsama skrá, har tey høvdu fingið Sunnleif Rasmussen at kórleiða. Hugsaði, at hetta kláraðu tey ikki. Tey egna seg best til tann lættara tónleikin.

Men sum Sunnleif sjálvur segði: at meðan samfelagið er gingið niður á bakka, so hevur Glymur gingið upp eftir.

Tey sungu einar tveir fýr-oyskar sangir, ið Sunnleif hevði sett onnur lög til og tað megnaðu tey væl. Týðiliga og klárt.

So kom eitt um tey 4 elementini: tá sat eg aftur byttur. Sum tey sungu hann væl! Og Bjarni við klaverið (spælir sera væl).

Tann allarseinasti var ein frumframfærsla. Ein yrking hjá Karstín Hoydal um Atombombuna: Hvíta náttin. Sunnleif hevði sjálvur gjørt lagið.

Tað var hæddarpunktið! Flottur kórsangur og sera væl framborið. Og aftur har týðiligt, so tú hoyrði hvørt orð og kendi teg undirgrivnan í øskuni eftir bombuna.

Tillukku við 10 árunum. Góðan byrð og takk fyrri eina stak góða konsert!

19. apríl og 20. apríl hevði Rytmiska kórið í

Hoydølum konsert í Norðurlandahúsinum. Sjálvur var eg 19. apríl og hugnaði mær alla tíðina.

Tey lögdu út við at kórið sang 3 sangir av lættara slagnum, frálíka væl sungið, hóast tónleikarnir vóru í so harðir, at teir doyvu við hvørt. Annars rós eisini til tónleikarnar, ungir og sera dugnaligir. Nøvnini fekk eg ikki við, hóast Zacharias Sørensen nevndi teir.

Síðani spældi verðsins minsta »big band« tvey frálík lög. Stuttligt at síggja hesi ungu fólkini spæla og so eisini agera (eins og gomlu jazztónleikarnir). Fleiri solo'ir vóru eisini. Stuttligt, at tey tora.

Seinni kom so Kórið inn aftur og ein kvartett sang saman við teimum. Konufólkardiddin var sera góð (fekk ikki fatur í navninum). Zacharias (tað var kórleiðarin) sang sjálvur – Jógvan Dahl (gomul rotta innan tónleikaheimin her, Harkalið, Faroe Boys osfr.) og so ein annar. Sungu lættar sangir, men best dámdi mær Calefornia Dreaming. Hugtakandi!

So komu brotini úr Hair. Ja, hvør minnst ikki ta tíðina. Sum tað var stuttligt at síggja. Stuttligt at tit torðu so væl. Vóru so avslappað og hetta við peikarinum til solo'imar. Stuttligt!

Hetta var sera væl sungið, sera væl dansað og sera væl spælt.

Takk til Zacharias Sørensen fyrri mót at fara undir hetta og takk til allar sangarar, spælarar og dansarar.

Í alt 3 sera góðar, annaðleiðis konsertir. Nógvrós, nærur einki rís, tað er eisini tað vit treingja til í hesum døgum. Goymið risið til politikarnar í heyst.

Trúgvur konsertáhrari

